

ระบบกฎหมายของสหรัฐ:

ฉบับย่อ

(Federal Judicial Center)

ภูมิหลัง

รัฐธรรมนูญของประเทศสหรัฐ ก่อให้เกิดรัฐบาลที่ปกครองในระบบรัฐบาลกลาง รัฐธรรมนูญมอบหมายอำนาจเฉพาะด้านให้แก่รัฐบาลกลาง (รัฐบาลแห่งชาติ) ส่วนอำนาจอื่นๆ ทั้งหมดที่ไม่ได้มอบหมายให้รัฐบาลกลางจะยังคงเป็นของมลรัฐ แต่ละมลรัฐในมลรัฐทั้งห้าสิบแห่งมีรัฐธรรมนูญ โครงสร้างรัฐบาล กฎหมาย และฝ่ายตุลาการ ซึ่งเป็นของตนเอง

รัฐธรรมนูญของประเทศสหรัฐอเมริกา กำหนดให้ รัฐบาลกลางมีฝ่ายตุลาการ และระบบอำนาจหน้าที่ของศาลรัฐบาลกลาง ซึ่งมีอำนาจศาลเหนือคดีบางประเภทโดยเฉพาะเท่านั้น เช่น คดีที่เกี่ยวข้อกับกฎหมายของรัฐบาลกลาง ข้อพิพาทระหว่างมลรัฐ และคดีที่เกี่ยวข้อกับรัฐบาลต่างประเทศ ในด้านอื่นๆ บางด้าน ศาลรัฐบาลกลางจะแบ่งอำนาจศาลกับศาลมลรัฐ ยกตัวอย่างเช่น ทั้งศาลรัฐบาลกลางและศาลมลรัฐอาจตัดสินคดีเกี่ยวข้อกับกรณีที่อาศัยอยู่ต่างมลรัฐกัน ทว่า ในคดีความส่วนใหญ่ ศาลมลรัฐจะมีอำนาจศาลแต่เพียงฝ่ายเดียว

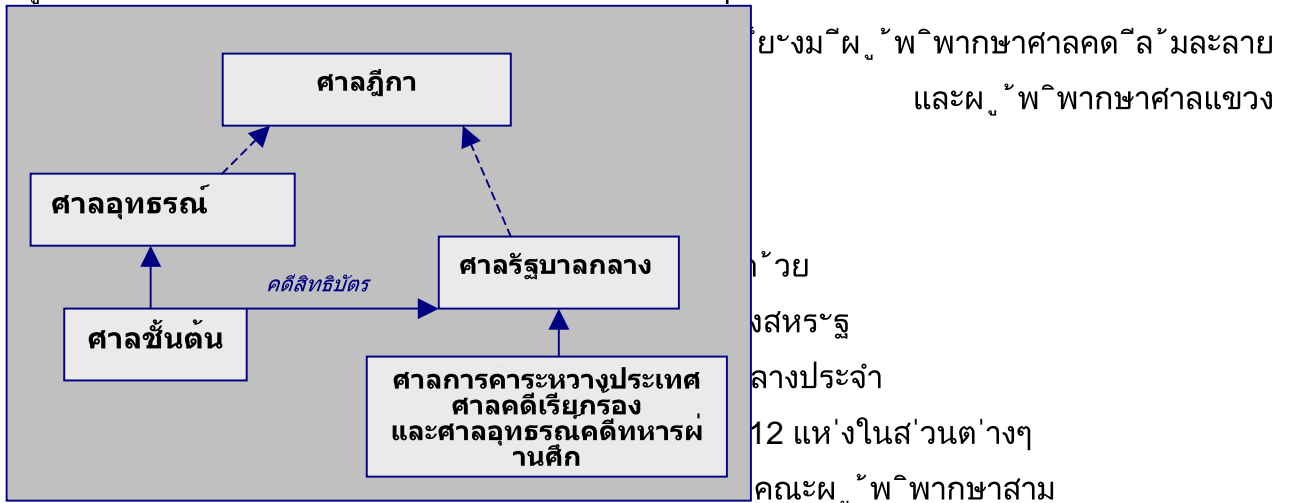
กรณีมีสิทธิที่จะได้ระบบการพิจารณาคดีต่อหน้าคณะลูกขุนในคดีอาญาทั้งหมดและคดีแพ่งบางคดี โดยปกติแล้ว คณะลูกขุนประกอบด้วยกลุ่มพลเมืองสิบสองคน ซึ่งจะรับฟังพยานหลักฐาน และใช้บทกฎหมายที่ผู้พิพากษาเรียบไว้ เพื่อตัดสินคดีโดยอาศัยข้อเท็จจริงที่คณะลูกขุนได้พิจารณาจากพยานหลักฐานต่างๆ ที่นำเสนอระหว่างการพิจารณาคดีในชั้นศาล อย่างไรก็ตาม ข้อพิพาททางกฎหมายส่วนใหญ่ในสหรัฐได้ระบบการแก้ไขก่อนที่คดีความจะไปถึงคณะ

บุคคลใดที่เลือกเข้ารับการแก้ไขโดยการยกฟ้องหรือการประนีประนอมตามกฎหมาย
ไม่ใช่โดยการพิจารณาคดีในชั้นศาล

โครงสร้างของระบบศาลรัฐบาลกลาง

รัฐธรรมนูญของสหรัฐอเมริกาทำให้เกิดศาลฎีกาของสหรัฐ
และให้อำนาจแก่รัฐสภา เพื่อก่อตั้งศาลชั้นต้นของรัฐบาลกลาง
รัฐสภาได้จัดตั้งศาลรัฐบาลกลางอีกสองระดับไว้รองรับศาลฎีกา นั่นคือ
ศาลชั้นต้นแห่งสหรัฐและศาลอุทธรณ์แห่งสหรัฐ

ศาลชั้นต้นแห่งสหรัฐเป็นศาลระดับแรกในระบบศาลยุติธรรมของรัฐบาลกลาง
โดยมีศาลชั้นต้นอยู่ด้วยกัน 94 แห่งทั่วประเทศ
แต่ละมลรัฐจะมีศาลชั้นต้นอย่างน้อยหนึ่งแห่ง
ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นจะนั่งพิจารณาคดีต่างๆ ตามลำพัง

ท่านจะรับฟังคำอุทธรณ์จากศาลชั้นต้น
คุณกรณีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดในคดีอาจใช้

สิทธิยื่นอุทธรณ์ต่อศาลอุทธรณ์ได้
(ยกเว้นแต่ว่ารัฐบาลไม่มีสิทธิที่จะยื่น
อุทธรณ์ในคดีอาญา หากคำตัดสิน
ของคณะลูกขุนคือ “ไม่มีความผิด”)
นอกจากนี้

ศาลอุทธรณ์ประจำภูมิภาคจะรับฟังคำอุทธรณ์จากคำตัดสินของหน่วยงานบริหารของรัฐบาลกลางด้วย ศาลอุทธรณ์ที่ไม่อยู่ในระดับภูมิภาค (ศาลรัฐบาลกลาง) จะรับฟังคำอุทธรณ์ในคดีเฉพาะด้าน เช่น คดีที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายสิทธิบัตรและคดีฟ้องร้องรัฐบาลกลาง

ศาลฎีกาแห่งสหรัฐซึ่งเป็นศาลสูงสุดในระบบศาลยุติธรรมของรัฐบาลกลางประกอบด้วยผู้พิพากษาจำนวนเก้าท่าน ซึ่งจะนั่งบัลลังก์พิจารณาคดีร่วมกัน ศาลฎีกาแห่งสหรัฐอาจรับพิจารณาคดีอุทธรณ์จากศาลอุทธรณ์ของรัฐบาลกลางและจากศาลสูงประจำมลรัฐก็ได้ หากคดีอุทธรณ์นั้นมีความเกี่ยวข้องกับรัฐธรรมนูญของสหรัฐหรือกฎหมายของรัฐบาลกลาง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของศาลฎีกา

โครงสร้างของระบบศาลมลรัฐ

โครงสร้างของระบบศาลมลรัฐมีความแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับมลรัฐแต่ละแห่ง โดยที่แต่ละมลรัฐจะมีลักษณะพิเศษแตกต่างกันไป อย่างไรก็ตาม ทุกแห่งจะมีคุณสมบัติทั่วไปบางอย่างคล้ายคลึงกัน มลรัฐส่วนใหญ่มีศาลที่มีอำนาจศาลแบบจำกัด โดยมีผู้พิพากษาท่านเดียวที่จะนั่งพิจารณาคดีแพ่งและคดีอาญาที่ไม่ร้ายแรง นอกจากนี้ มลรัฐแต่ละแห่งก็ยังมีศาลที่มีอำนาจศาลแบบทั่วไป ซึ่งมีผู้พิพากษาท่านเดียวที่จะนั่งพิจารณาคดีเช่นเดียวกัน โดยทั่วไปมักจะเรียกศาลชั้นต้นเหล่านี้ว่าศาลที่มีอำนาจพิจารณาในเขตหลายท้องที่ หรือศาลสูง ซึ่งจะรับพิจารณาคดีแพ่งและคดีอาญาร้ายแรงต่างๆ บางมลรัฐจะมีศาลเฉพาะด้านซึ่งรับพิจารณาคดีบางประเภทเท่านั้น เช่น คดีจราจรหรือคดีที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายครอบครัว

ทุกมลรัฐจะมีศาลสูงสุด ซึ่งจะปกติแล้วเรียกกันว่าศาลฎีกาประจำมลรัฐ โดยทำหน้าที่เป็นศาลอุทธรณ์ นอกจากนี้ มลรัฐหลายแห่งยังมีศาลอุทธรณ์ชั้นกลาง ซึ่งเรียกว่าศาลอุทธรณ์ เพื่อทำหน้าที่พิจารณาคำอุทธรณ์จากศาลชั้นต้น โดยทั่วไปแล้ว คุุกรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีสิทธิที่จะยื่นอุทธรณ์ได้

การบริหารศาลยุติธรรม

ฝ่ายตุลาการของรัฐบาลกลางและรัฐบาลมลรัฐมีหน้าที่การทำงานแยกต่างหากจากฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหาร
ฝ่ายตุลาการของรัฐบาลกลางและรัฐบาลมลรัฐจะควบคุมการบริหารศาลยุติธรรม
เพื่อให้แน่ใจว่ามีอิสระในการทำงานด้านตุลาการ
การบริหารศาลยุติธรรมจะครอบคลุมถึงการจัดการงบประมาณของศาล
การออกกฎหมายเกณฑ์ในการปฏิบัติสำหรับศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์
การพิจารณาปัญหาทางวินัยของฝ่ายตุลาการ การจัดเสนอโปรแกรมการศึกษาต่อเนื่อง
และการศึกษาผลการปฏิบัติงานของศาลยุติธรรม

ในระบบตุลาการของรัฐบาลกลาง

คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมแห่งสหรัฐประกอบด้วยกรรมการ 27 ท่าน
(ประธานศาลฎีกาแห่งสหรัฐ และผู้พิพากษาอีก 26 ท่านจากแต่ละภูมิภาคในสหรัฐ)
ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารศาลยุติธรรมโดยรวม
และมีอำนาจหน้าที่หลักในการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของฝ่ายตุลาการ
ของรัฐบาล

คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมได้ รับความช่วยเหลือจากคณะกรรมการจำนวนมากที่ประกอบด้วยผู้พิพากษาของรัฐบาลกลาง (และบางครั้งมีผู้พิพากษาศาลมลรัฐ
และทนายความด้วย) ซึ่งศึกษาส่วนต่างๆ ในระบบศาลยุติธรรมของรัฐบาลกลาง
และให้คำแนะนำต่างๆ

คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมมีภาระความรับผิดชอบที่สำคัญอย่างหนึ่งคือ
การแนะนำให้เปลี่ยนแปลงกฎหมายสำหรับวิธีปฏิบัติที่ใหม่ในศาลรัฐบาลกลางทั้งหมด

รัฐสภาได้จัดตั้งหน่วยงานบริหารสามแห่งขึ้นภายในฝ่ายตุลาการ กล่าวคือ
สำนักงานบริหารศาลยุติธรรมแห่งสหรัฐ (Administrative Office)
มีหน้าที่บริหารการปฏิบัติหน้าที่ประจำวันในศาลยุติธรรม รวมทั้ง ประเด็นต่างๆ
ด้านการจ่ายเงินเดือน อุปกรณ์ และวัสดุสิ้นเปลือง ศูนย์ตุลาการรัฐบาลกลาง
(Federal Judicial Center)
ดำเนินงานด้านโปรแกรมการศึกษาและการฝึกอบรมสำหรับผู้พิพากษาและบุคลากรในศาล
รวมทั้งดำเนินงานวิจัยในด้านการปฏิบัติงานและการบริหารของศาลยุติธรรม

ส่วนคณะกรรมการพิจารณาบทลงโทษแห่งสหรัฐ (United States Sentencing Commission) มีหน้าที่จัดทำแนวทางการปฏิบัติเพื่อให้ผู้พิพากษาใช้ในการกำหนดระวางโทษแก่ อาชญากร

ในระบบศาลมลรัฐส่วนใหญ่ ศาลฎีกาของมลรัฐมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารระบบศาลยุติธรรม โดยมีสำนักงานบริหารคอยให้ความช่วยเหลือ ปกติแล้ว ประธานศาลสูงของมลรัฐมีหน้าที่แต่งตั้งผู้อำนวยการของสำนักงานบริหารศาลประจำ มลรัฐนั้นๆ

ผู้พิพากษา

ประธานาธิบดีแห่งสหรัฐเป็นผู้แต่งตั้งผู้พิพากษาศาลฎีกา ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ และผู้พิพากษาศาลชั้นต้นแห่งสหรัฐ หลังจากที่ได้ระบมติเห็นชอบจากเสียงส่วนใหญ่ในวุฒิสภาสหรัฐแล้ว ผู้พิพากษาเหล่านี้จะรับหน้าที่ในตำแหน่ง “ตราบเทาทที่ประพฤติปฏิบัติตามความเหมาะสม” หรืออีกนัยหนึ่งคือตลอดชั่วชีวิต โดยปกติแล้ว ประธานาธิบดีจะเสนอชื่อบุคคลจากพรรคการเมืองที่ตนสังกัดอยู่ เพื่อรับตำแหน่งผู้พิพากษา บุคคลที่ได้รับแต่งตั้งมักเป็นทนายความ ศาสตราจารย์ด้านกฎหมาย ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นของรัฐบาลกลางหรือของมลรัฐ ที่มีความสามารถโดดเด่น เมื่อผู้พิพากษาเหล่านี้ได้รับการแต่งตั้งแล้ว จะไม่มีการพิจารณาลดเงินเดือนเป็นอันขาด การปลดผู้พิพากษาของรัฐบาลกลางออกจากตำแหน่งต้องอาศัยกระบวนการฟ้องให้ขับออกจากตำแหน่งด้วยข้อกล่าวหาจากสภาผู้แทนราษฎรเท่านั้น โดยจะมีวุฒิสภาเป็นผู้ดำเนินคดี ในประวัติศาสตร์ที่ผ่านมาของสหรัฐ มีผู้พิพากษาจำนวนน้อยมากที่ตกเป็นจำเลยในกระบวนการฟ้องให้ขับออกจากตำแหน่ง และผู้ที่ถูกขับออกจากตำแหน่งก็เป็นผู้ที่ประพฤติผิดอย่างร้ายแรง การคุ้มครองผู้พิพากษาในลักษณะดังกล่าวนี้ ช่วยให้ผู้พิพากษาศาลรัฐบาลกลางสามารถพิจารณาคดีได้อย่างอิสระ โดยปราศจากการแทรกแซงหรืออิทธิพลภายนอกหรือการเมือง

ส่วนวิธีการคัดเลือกผู้พิพากษาของศาลมลรัฐมีความแตกต่างกันไปในแต่ละมลรัฐ และมักมีความแตกต่างกันไปในมลรัฐเอง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประเภทของศาล ระบบการคัดเลือกที่พบเห็นมากที่สุดคือการเสนอชื่อโดยคณะกรรมการ และการเลือกตั้งด้วยคะแนนนิยม ในระบบการเสนอชื่อโดยคณะกรรมการนั้น ผู้ว่าการรัฐ (ประธานฝ่ายบริหารของมลรัฐ) จะแต่งตั้งผู้พิพากษาโดยต้องเลือกจากรายชื่อผู้สมัครที่ผ่านการคัดเลือกจากคณะกรรมการอิสระมาแล้ว คณะกรรมการดังกล่าวประกอบด้วยทนายความ นักกฎหมาย พลเมืองทั่วไป และบางครั้งก็มีผู้พิพากษารวมอยู่ด้วย ในมลรัฐหลายแห่ง ผู้พิพากษาได้ระบบการคัดเลือกโดยอาศัยการเลือกตั้งด้วยคะแนนนิยม การเลือกตั้งแบบนี้ อาจเป็นไปได้ทั้งแบบระบบพรรคหรือไม่ระบบพรรคก็ได้ ผู้สมัครในระบบแต่งตั้งหรือระบบเลือกตั้งต้องมีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์คุณสมบัติบางประการ เช่น เป็นทนายความที่มีอายุการว่าความจำนวนหนึ่ง ผู้พิพากษาของศาลมลรัฐจะดำรงตำแหน่งจนครบวาระที่กำหนดไว้โดยสามารถต่ออายุได้ แต่ก็ยังมีข้อยกเว้นบ้างในบางกรณี

มลรัฐทุกแห่งจะมีวิธีปฏิบัติเพื่อควบคุมการดำเนินงาน วินัย และการปลดผู้พิพากษาออกจากตำแหน่ง

ส่วนใหญ่แล้ว

ผู้สมัครตำแหน่งผู้พิพากษาทั้งในระบบรัฐบาลกลางและมลรัฐเกือบทั้งหมดมักจะเป็นทนายความที่มีประสบการณ์การว่าความมานานหลายปี ผู้พิพากษาไม่จำเป็นต้องผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมหรือการสอบใดๆ โดยเฉพาะ บางมลรัฐกำหนดให้ผู้พิพากษาเข้าอบรมในโปรแกรมการศึกษาต่อเนื่อง เพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับการพัฒนาใหม่ๆ ในทางกฎหมาย ระบบศาลทั้งรัฐบาลกลางและมลรัฐจัดเสนอโปรแกรมการศึกษาขั้นต้นและการศึกษาต่อเนื่องให้แก่ผู้พิพากษา

อัยการ

ตำแหน่งอัยการในระบบศาลรัฐบาลกลางเป็นส่วนหนึ่งในฝ่ายบริหารของกระทรวงยุติธรรมแห่งสหรัฐ ตำแหน่งอัยการสูงสุดเป็นตำแหน่งที่ประธานาธิบดีของสหรัฐแต่งตั้งให้เมื่อได้รับ

คำยินยอมจากวุฒิสภาแล้ว เพื่อให้ให้ทำหน้าที่เป็นผู้บริหารกระทรวงยุติธรรม ส่วนหัวหน้าอัยการในศาลชั้นต้นของรัฐบาลกลางมีชื่อเรียกว่าหัวหน้าอัยการเขตแห่งสหรัฐ (United States Attorney) ซึ่งจะได้ระบบการแต่งตั้งจากประธานาธิบดีหลังจากที่ได้รับคำยินยอมจากวุฒิสภาแล้วเช่นเดียวกัน สำนักงานสืบสวนกลาง (Federal Bureau of Investigation) ซึ่งทำหน้าที่สืบสวนคดีอาชญากรรมที่กระทำต่อสหรัฐก็เป็นหน่วยงานหนึ่งในสังกัดของกระทรวงยุติธรรม

มลรัฐแต่ละแห่งจะมีอัยการสูงสุดในฝ่ายบริหารของมลรัฐ ซึ่งมักได้ระบบการเลือกตั้งจากพลเมืองของมลรัฐนั้น นอกจากนี้ยังมีอัยการในภูมิภาคต่างๆ ของมลรัฐนั้น ซึ่งเรียกกันว่าอัยการประจำมลรัฐ หรืออัยการแขวง โดยปกติตำแหน่งอัยการเหล่านี้เป็นตำแหน่งที่ต้องผ่านการเลือกตั้ง

บทความ

ระบบกฎหมายของสหรัฐเป็นระบบที่อาศัยกระบวนการโต้แย้งระหว่างโจทก์และจำเลย ฉะนั้น ทัศนคติจึงเป็นส่วนสำคัญที่ขาดไม่ได้ในกระบวนการดังกล่าว ทนายมีหน้าที่ในการนำเสนอพยานหลักฐานของลูกความของตน แล้วใช้กฎหมายเพื่อโต้แย้งในชั้นศาล เมื่อทนายความนำเสนอแล้ว ผู้พิพากษาหรือคณะลูกขุนจะพิจารณาข้อเท็จจริงและอาศัยบทกฎหมายในการตัดสินใจก่อนประกาศคำตัดสิน

ระบบศาลของสหรัฐอนุญาตให้บุคคลมีสิทธิที่จะแก้ต่างให้ตัวเองได้ แต่ทนายความมักจะเป็นผู้ที่ช่วยแก้ต่างให้ มีโอกาสชนะคดีได้มากกว่า บุคคลซึ่งไม่อยู่ในฐานะที่สามารถจ้างทนายความได้เอง อาจขอความช่วยเหลือจากสมาคมความช่วยเหลือทางกฎหมายในท้องถิ่นของตนได้ในกรณีที่บุคคลถูกกล่าวหาในคดีอาชญากรรม แต่ไม่สามารถจ้างทนายความมาสู้คดีได้ ก็จะได้ระบบความช่วยเหลือจากทนายความที่ศาลแต่งตั้งให้ หรือทนายความของรัฐที่สำนักงานทนายความของรัฐบาลกลางหรือมลรัฐแต่งตั้ง

ทนายความในอเมริกาใต้ ระบุว่าใบอนุญาตจากมลรัฐที่ตนประกอบวิชาชีพอยู่
 ฉะนั้น จึงไม่มีหน่วยงานระดับชาติแห่งใดที่ออกใบอนุญาตให้ทนายความได้
มลรัฐส่วนใหญ่กำหนดว่าผู้ขอใบอนุญาตต้องมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาทางกฎหมาย
 (Juris Doctor) จากวิทยาลัยกฎหมายที่ผ่านการรับรองแล้ว
ปริญญาทางกฎหมายในสหรัฐเป็นปริญญาที่มอบให้เมื่อสำเร็จหลักสูตรการศึกษาม
ปี่ภายหลังปริญญาตรีแล้ว (ปกติ
นักศึกษาต้องสำเร็จหลักสูตรปริญญาตรีสี่ปีจากวิทยาลัย/มหาวิทยาลัย
ก่อนเข้าเรียนในโรงเรียนกฎหมาย) นอกจากนี้
มลรัฐส่วนใหญ่ยังกำหนดให้ผู้ยื่นขอใบอนุญาตประกอบอาชีพทนายความต้องสอบผ่าน
ข้อเขียนของเนติบัณฑิตสภา และมีคุณสมบัติเหมาะสมตามมาตรฐานคุณสมบัติ
มลรัฐบางแห่งอนุญาตให้ทนายความเป็นสมาชิกของเนติบัณฑิตสภาได้หากทนายความผ
ู้นั้นเป็นสมาชิกของเนติบัณฑิตสภาในมลรัฐอื่นอยู่แล้ว
ทุกมลรัฐจะอนุญาตให้ทนายความต่างรัฐว่าความได้บางครั้งภายใต้ข้อกำหนดบางประการ
ทนายความมีสิทธิที่จะว่าความในคดีประเภทใดก็ได้
แม้ว่าไม่มี การแยกแยะสาขาความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาอย่างเป็นการ
แต่ก็มีการจำแนกความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาอย่างไม่เป็นทางการไว้อย่างชัดเจน